

«Vaig amagar les urnes al maleter d'un cotxe durant dos o tres dies»

Carme Salvans explica com les va rebre, custodiar i traslladar a una escola de votació de Sabadell

Paperetes i una urna en un centre de Sabadell | Juanma Peláez

L'1 d'octubre de 2017. **Sabadell va votar en el referèndum**. Segons el Govern la participació va arribar als 62.896 -al voltant d'un 40% del cens-, i ho va fer perquè **les famoses urnes van arribar**. I això va ser gràcies a voluntaris i un entramat de persones anònimes que es va oferir per **custodiar-les i dur-les als diferents punts de votació** de la ciutat.

Una d'aquestes va ser la Carme Salvans, que va tenir quatre urnes al **maleter d'un cotxe durant dos o tres dies**. "No vaig fer res de l'altre món", assegura, tot i que admet que li va fer "il·lusió" que li proposessin. "Sincerament, no m'ho esperava", confessa i recorda amb **NacióSabadell** aquells dies d'ara fa cinc anys:

- Com li arriba la proposta per guardar urnes i dur-les a una escola?

- Un dia em van dir, una persona que, evidentment no coneixia, si en volia vigilar algunes i portar-les el diumenge, 1 d'octubre, a un centre educatiu. I vaig dir que sí. Et confesso que em vaig quedar sobtada que m'ho demanessin, no m'ho esperava.

- I per què vostè?

- Doncs, no ho sé. Em va sorprendre, imagino que voldrien gent per distribuir-les que fos coneguda... però, la veritat, no tinc ni idea. El que sí sé és que em va fer il·lusió, és com un honor, bé, una sorpresa. Allò que dius: "Osti! Doncs, sí, vull".

- Què en va fer de les urnes?

- Les vaig desar al maleter d'un cotxe, que estava en un aparcament, en un lloc segur, durant dos o tres dies.

- I sabia el que havia de fer?

- Sí, ja sabia el que havia de fer i on dur-les. Coneixia l'hora d'obertura del col·legi en qüestió i portar-les una mica abans i ja està. Senzillament, vaig anar amb el cotxe que tenia les urnes al maleter a l'escola. Va ser un trajecte d'uns 10 o 15 minuts.

- ... I a l'escola ja l'esperaven.

- No, ningú sabia res. Vaig aparcar a prop i em vaig dirigir al centre, on hi havia molta gent. Vam xerrar i els vaig explicar el que duia. Va haver-hi un problema amb una persona i fins que no es va calmar no em vaig moure. Aleshores, vaig anar a buscar el cotxe, que l'havia estacionat una mica lluny, perquè no podia anar passejant urnes pel carrer, i menys aquelles hores, i amb el vehicle em vaig dirigir fins al lloc i ja està. Allà em vaig quedar durant tota la jornada electoral.

- Aquells dies, sabent que tenia urnes, quan se suposa que les estaven buscant, estava tranquil·la o tenia algun neguit?

- No vaig tenir por ni em va suposar cap estrès. Al contrari, vaig ajudar a que es fes possible el referèndum, tot i que, d'una forma molt petita. Bé, no vaig fer res. Per a mi no ho és, no vaig fer res de l'altre món. Crec que va haver-hi gent que s'ho va treballar més i d'altres que menys, va haver-hi graus de participació.

- I amb els precedents com la detenció de l'exregidor Joan Ignasi Sánchez, l'entrada a una empresa de Sabadell i el decomís de cartells a Montcada, entre d'altres, no s'ho va replantejar.

- No, però de totes maneres, quan va passar tot això encara no sabia res de les urnes. Però, no em va afectar ni influir. De fet, em va molestar més que hi haguessin els cossos de seguretat buscant i buscant.